

דסיפון פרק הו

לפניו את ספר דניאל הכבד ויקרא בו וינאסו את הכלב אשר כתוב בו על דבר האיל ככל הקדשים המנעם לכל רוח ועל דבר לפיר העצים אשר רץ אל האיל וירמסוהו ארצה. ויהי המלך אל המלך אחת הוא לפיר העצים ודניאל הוא האיל אחת הרמסוהו ארצה ולקחתה את ממלכתו מידו. ויחזק הכתן את לב המלך ויאל אלכסנדרוס מירושלים שמח ושוב לב ויעבור ללכת על דריות למלחמה. ויעבור על בני עמון ויאל סנבלט החורני לקראתו וישחתו לו ארצה ויקבלו צביתו ויעש לו ולכל שריו משחה גדול ויחן לו כסף וזהב לרוב וישאל מהם לבנות מקדש בהר גריזים בגלל מישהו הכתן חתנו בעל בחי והוא אחי עדוא הכתן הגדול אשר היה בירושלים כי לא אבה משה לגרש את אשמו כאשר עשו אחיו הכהנים צימי עזרא הכתן אשר גרשו הנשים הנכריות ולכן גרשוהו הכהנים החסידים והתמימים מלכתן בירושלים. וילך עם אשמו אל סנבלט החורני חותנו וישב עמו. ע"כ בקש סנבלט מאת אלכסנדרוס המלך לבנות מקדש בהר גריזים לכתן עם חתנו הוא ואלישיב הכתן עמו. ויאמר לו המלך בנה המקדש אשר שאלת בהר גריזים רק בשמך אך קן תהיה למוקש לכתן הגדול חגיגה אשר בירושלים וגם לכל כהן אשר יבא אחריו לכתן החתני. וילך המלך לדרכו למלחמה על דריות. ולא בנה סנבלט החורני מקדש בהר גריזים ויאמר אל משה חתנו הנה לך מקדש אמת ככתוב בתורהכם ונחה את הכרכה על הר גריזים. ויהי המקדש ההוא לאבן נגף ולעור מכשול ולמוקש לכהני ה' אשר בירושלים ולמקדש אשר בירושלים כי רבים מפריעו עמנו היו הולכים אל הר גריזים מדי שנה בשנה לחוג את הגם במעשרותיהם ובנדבותיהם ובשלמיהם והמה עוזבים את מקדש ה' אלטהו אשר בירושלים ויהעשר המקדש ההוא מאוד ויעמוד ימים רבים עד מלך הורקנוס בן שמעון מבני חשמונאים ויהרסוהו והשבע העבודה בתמימות אל מקדש ה' אשר בירושלים. והורקנוס זה הורקנוס אשר מל את אדום ויביאסו צביתו ויאסרם בצבלי מלש כאשר נסגר מעטת הקפו וגבורתו. נשלים הספר האחד מספר יוסף בן גוריון הכתן:

הספר השני

פרק ששי כה אמר יוסף בן גוריון הכתן לרואה שריו למען היות אלכסנדרוס המלך מלך טרא ועלום על כל מלכי הארץ כאשר נודע חקפו וגבורתו אמרתי לבני לספר מהספרי מולדותיו מראשית מולדתו מעט מזעיר ואעידה עליו כאשר מלאחי מדברי ספרו"ן הכפחור וניקולאוס הדמשקי ופיסוס הסופר הרומי גם כאשר מלאחי בספר חולדות אלכסנדרוס אשר חברוהו הרומי מלרים ותכמיה המתעסקים בתכמות הקיטע ובסעטי היגורי והכוכבים וסודות הכוונה ומעשה הנאמרים ובעלי החיים וההתנועות אשר באילו לאור העלמות הכמות העלמות וזה הפה הספור. איש היה בארץ מצרים וימלך עליה ושמו נקתיבור והוא היה אבי אלכסנדרוס באמה כאשר נודע אודותיו. אמנם שמו בגלוי והנודע לכל העמים הוא אלכסנדרוס בן פוליס ולא היה בן פוליסום באמה. והיה האיש ההוא הוא המלך נקתיבור משכיל ואמס וראש על כל חרטומי מצרים ואביר המכשפים ומורדי כחות הכוכבים ויודעי העתידות ונשא תן צעירי עמו ומחללה להם מקמס ועד גדולם ויוגד לו כי מלך פרס הוא ארתחששתא המלך יוען להלחם ולהבקיע את מדינת מצרים ולהכניע את מלכותו אליו. ובשמעו את הדבר הזה וישלח מנאמי שריו ומסובי אשתו ללכת אל קאה מדינותיו הקרבות למלכי פרס לחור ולחקור על אמות השמועס ולדעה האמת הוא אם לא. ואחר כך החברד הוא צביתו להשיקף בהמתו למי רידי כמות הכוכבי' לדעת האמת כמשפטו לעמוד על הנסחרו' והעתידות. ימלא מזרק כחושת ממי מטר שהיו צפונים אחו מקדש למלאכת הקסם. ויקח בידו כפות תמרים אשר כרה בזמן ידוע ויחאכס בהם עם המים אשר נראו אליו דמיוני הגדודים העלוי' עליו וכאשר עמד על ככה שב להתחכם ולדעה היגור עליהם אם לא. ועודו מחתכם בזה ואחד ממלאכיו באמנים אשר שלח לחור על אודות ארתחששתא המלך בנה אליו ויאמר לו. דעת נקתיבור המלך נאמנה כי ארתחששתא המלך מחאזר לעלות עליך וללכוד את מנצרך ולכבות את ממלכתך בגודי אויביך הקמים עליך ולא תסר מאנשי מדי ופרס אשר לא שח לבו לעזרתו האמנים חרטמוים בלמים וכראשנים לחים ותוגרמים כותם וערבים וצדקים ותיים וכחיים כלם נקבטו יסדיו וצאים עליך לא נסדר בהם איש שולף הרב היש

זסיפון פרקו

קמה וישא לנה רומח ממרחת בשם מכל ארץ כדור אשר לא נחזור עליך בחיילוח האלה אמה
 נקמה עליך כבוד ים ובדרך יבשה . ויחזק המלך בדברו ויאמרו אליו הוי איש השבועך הנוכח
 עקב כי יראה ויחזק כי יבורח דברת בלזני כדברים האלה והלא שמעת את לא ידעת כי אין
 המלך כבוד היל את לא בנכרה וחזק לב . והלא ארית אחד ישמיד וישחית דני עיני
 ויפלוס לחץ מהר . ועתה לך קרוב בביתך כי לא איש היל אתה . המלך נקתיבור קם
 מכהן מלכותו וישב במקום הכתה הקסם אשר ה ה ה ה . וישב תמונת רכב ופרשים מדוע
 וישחית במים המחוכמים בקסם הנמלאים אתו על ככה . ויחזו בידו כפית תמרים ויחזקם
 לדעת כינח את הקמים עליו אז ינחמוהו הם . ויראו אלה תמונת אלמי חיילותיו וגדודיו
 במסלה ובהכנעה לפני תמונת אלמי גדודי פרס העולים עליו . ויחיהם מהחזר ללחם לקראתם
 וישב ויחזקם איככה ויכל ללחם את נפשו . ויגלה את ראשו ואת זקנו ואת גבה עינו
 ויחזקם וילבש בגדים לרוב . ויברח נקתיבור המלך ממזרים מתוכר מעירו לילה של עמו
 ככל אשר יכול מהכנים יקרות ומחכב ואבני הפזן . וישא עמו עיד את כל הכירות המחוכמות
 והתמונות אשר היו אתו והיו עשויות בחכמה הסוככים וקמים אשר על פיהם היה יודע
 הכתרות העתידות וילך ממזרים אל מדינת בלוסיה . וישע משו וילך אל מדינת הנסיכה
 ויהא ראשית מדינת מלכות יון . כימים ההם וילבש שם בגדים לבנים צוף ומשי בגדים אשר
 היו מיוחדים כמספת הגמון בכל הכהנים וישע משו אל מדינת מקדוניה . ומד נת מקדוניה
 היה העיר המהוללה והיא היחה את המלוכה על כל המדינות אשר היו בתלוכה הימים וישב
 שם ויכדוהו חכמו המדינה כי הכירו חכמתו ובי היה כמנבא בניהם ומגיד לכל אחד מהם
 אודותם ויקר בעיניהם ויבטחו למעלה . ואשוי מלרים כדלוחם כי נפקד אדוניהם ויבטו
 אל גלם מלמי תועבותם ושמו כראשים ויבחנו לו זכמים ויקרבו לפניו קרבות וישאלוהו
 חכמו לאמר אנה פנה מלכך . וישבם האלם דבר לאמר ויאמר להם דעו כי נקתיבור המלך
 ברח משני ארחהששחא מלך פרס העולה עליכם לרעתו כי הוא ימלוך עליכם פנים רב
 עד בוא בן נקתיבור וימלוך על כל הארץ והייתה אתם ואזיבכם עבדים לו . והמלרים
 כששמע את דברי האלם וישעו תמונה מאתן שחורה כתמונת נקתיבור מלכך ויכתבו בה את
 השופת האלם להיותם לזכרון להם ולרועם אהריכם וישמרוה בבית כנסת ויעל המדינה .
 ונקתיבור היה וישב במדינת מיקדוניה מכוונד ולא נודע מי הוא ומאיה עם הוא אמנם מכוונד
 היה בניהם מאד . וירבו הימים ויל פוליסום מלך מקדוניה להלאה עם אויביו אשר באו
 לגור עליו וילך נקתיבור אל בית ארמונו לבקר את נביארש המלכה השפוח וכאשר הבין בה
 החקקה ויאבד . מאד וישחיתה אפים ארלה וישק את ידה ויאמר אלהים יהיה בעזרת מלכת
 מקדוניה ותננהו לאמר יבך אלהים חכם הרזים עשה לימיני ויסר וישב . והשג הוא אליו
 פניה ותאמר אליו הלה הוא הזקן המגיד אודות האנשים וקירותיהם אשר באת אל מלכותו
 מבבל זה מעט כי קן הוגד לי . ויען הוא ויאמר אני הוא וגם חכמתי לא משלה על כל זה
 כי לאלהים לבדו פתרוני אודות העולם ותאמר אליו הן העיד בדברי החמתך כי מחכמי מלרים
 אתה . ויענה הן גבורתי המלכה כדחתי ובהסדך הגדלתי לאמר כי מחכמי מלרים אני כי
 הם המלרים המחוכמים ופותרי החלומות הנעלמים ויודעי הכתרות ואם אני מהם כני
 איני מתחם אלהים כיחם החכמה כי כל החכמים הלה הם קרובים גם אבשרך קרובתי כי
 לא נוכל אנכי מהם בגלוי הרזים ובידיעה העתידות . ונקתיבור בדברו אליה לא הפיה
 עפעפי עינו ממנה ומהבין בה מרוב כוד יפיה והדר פואר פניה . ותאמר אליו מה חביב
 להבין אני ככה ויענה עקב כי סוד יוסי תמונתך מזכרתי על אשר ידעתי בחכמת הרזים כי
 אליה גדול מאלהים אנשי מלרים ישוק במלכה גדולה לעבדה ומי יודע את את היא . והשמע
 המלכה את דברו והאמן בה כי גם הימים היו אז עובדי אלהים כמלרים ויולא נקתיבור
 מ יקו אכן יקרה משהם במשניות מיני מרגליות מחולת במחובה מעשה אומן ופולן הוא
 פמונת שם משוללות שמוח על האחת תמונת המולדת פנים עפר ועל הפניה תמונת האבנה
 המשחית ועל השלישית אוחות נסויני המולדת במולדות המלכות . ויולא ע ד מחיקו ארכשה
 אבנים יקרות מתוקקות בתמונות מחוכמות בחכמת הרזים בהגדת העתידות הכתרות . ויקר
 את האבנים הסמה למנהה למלכס נביארש . וכאשר ראתה נביארש המלכה את מנתם
 נקתיבור אליה ואם סבגים הם סיקרה סמה עליו מאין בלו אלי כי היו פתוחים

ויספון פרק ו

כי הושרו מאזרחו מלכים . אמנם לא הקרה ממנו על ככה רק קבלה ממנו אח המנחה וחיפוש
 בעיניו ותאמר אליו הן הנחילך האל חכמה הלא הגוי יגוה והשעה והרגע אשר נולד בו
 סוף פס סוף . אם זה הגיד לי אכפתה בחכמתך ואני כבר יודעת זה וזוה אבנך . ויגד לה
 נפתח את השן שאלה ממנו על נכון . ויאמר אליה אם תשאלי להגיד אליך מבלעדי זה כל
 דבר הגיד . ותאמר לו אכל השני המדינה מספרים איש אל רעהו כי פוליסים המלך יש כלבו
 לגרשני בש בו מוחה המלחמה כי לא ילדתי לו בני . וישיבה נקמניבור לאמר שקר יאמרו
 וכזב ידברו ואולם יקרה אליך עמו החר שנים מקרה ותתפשרי מהו ואח"כ ישוב נכנע לבקש
 אהבך . והפגע בו להודיעם המקרה שהוא עד סופו והיווה . ה לעזרה בחכמתו למלכה
 מפוליסים אישה . ויאמר אליה דעי כי לא' סן האלוהות הגדולה אשר אמרתי לך כי יתשוק
 במלכה הוא יתשוק בך וידרשך להלוות אליו וטא יסזך בכל אשר חרלי . ותאמר מי הוא
 האלוהים הנה ומה חלרו . ויאמר עמו האלוה אמן החזק וקרא בשם זה כי הוא יחזק ויטור
 כל הנשענים עליו . ותאמר הודיעני יצונתו וערתי כי יבוא . ויאמר אליה האלוהים הזה
 הוא איש בינוני בקומה לא זקן ולא צעור ובמלחו קרנים כשור וזקנו כזקן כלב וממנו יולד
 לך בן . ותאמר אם זה אמר לא אקרא את עמו עוד מחנכה כי אם איש אלוהים הקדוש
 יי' אמרי קן ויאל נקמניבור מלפניה וילך היערה עם להחכים באסוף פרשי העשב לקסום
 גהם למען תראה המלכה בליה ויהא שוכנה על מטעה את כל אשר דבר לה . ויהי ביום
 השני ותשלח אחריו לספר לו חזונה ויבא אליה ותאמר לו כל אשר אמרתי אמתי כי הליה בא
 אלי בחורר מלאך ויאמר כי הוא שגורו ובשרני כי הוא יהיה לערתי . ויאמר אליה הנה הוא
 ישוב עוד לבא אליך בדמות נחש אם יש אהך מקום בארמוך אליו בו נפאה אחת וכבואו
 אליך הודיעך מה העשי . ותאמר אליו הנה הארמון לפניך בחר לך פאה כראוץ וכאשר יאמרו
 דברך וה יח לאב לבן אשר יולד . ותאז ויפנו לו בארמונה לשכב עם ובליה הוא והוא נהסך
 לנחש כמשפט הקוסמים כי יימרו לכל חמונה השך יהפא בה וילך בל רה ההוא אל ערסה ויבא
 אליה ויאמר לה ככלחתו מן הזרע הזה יהיה לך בן בעל כח וגבורה מכל אשר היו לפני .
 ויהי בבוקר ויאל נקמניבור משם וילך אל בית מלכו . ובגרות הימים והמלכה נביארש הבינה
 הילד מחוראן בקרבה והשלח ותקרא לנקמניבור לאמר לו הנה הילד מהראן בקרבי ותשאלו
 להודיעה בחכמתו מה יקרה לה על ככה עם פוליסים אישה ומה יהיה משפעה ויאמר אליה
 אל תירחי כי האלוה אמן הוא יעזרך על ככה ויהקן אודותיך עם פוליסים . ויאל משם
 נקמניבור היערה וילקט פגזים פרשי למחיס אשר מנהגו לה ריד בשם כמות הוכובי' כמשפטו
 ויהי מראה לכל בחלומו את רעו לראות והחכים לה קוד למען יראה פוליסים בחלומו
 באשר הוא כי האלוה אמן שגב עם אצורו ואחר כך חתם פי רחמה בחותם סבעה בצורת
 נחש ועל ראשו מחבלה והשמש מזה אורו ע"ו . וירא פוליסים באשר היה קן וייקן והשפט
 דוחו ויקרא להרסומיו ומשפיו ויספר להם חלומו ופתחוהו לו לאמר כי המלכה חלד בן מרות
 אלוה מהאלוה ת ויהיה לו צורת הכפיר וערמה הנחש ותפשוט מלכותו בכל מקום אשר ירח
 בו השמש וזה צורת הנחש ופתרן אשר היה הקוק בחותם הסבעת . אחרי המראה הזה לכד
 פוליסים את העיר אשר היה צר עליה וכתך המלחמה מראה לו כאלו נחש נלהם בעדו בין
 ידיו ומחיים את כל בני המדינה הנלחמים אתו וממחה וכתב לכד פוליסים את המדינה
 ויסב את פניו וישב אל ארצו מקדוניהא ובבואו לארמוני והנה המלכה יולאה לקראתו ותא
 קן בעיניו ויהבקה ויהבקה ויאמר אליה אל תנאי מה וקך כי אלוה ליה אליך ואני רחמי
 בחלומי כל אשר קרה לך ואין לי ולא לכל אשר להחטיאך ולהשמיך על המעשה הזה . בימים
 ההם פוליסים יושב על כסאו המעשה ושריו ועבדיו לפניו והמלכה יושבת לימיט
 ויתמכס נקמניבור בחכמה הקסם ויהסך לנחש ויבא אל ארמון המלך פנימה אל הדד המלכה
 ויפוקה ויחרדו על ככה המלך והשרים ויאמר המלך אליהם דאח רחמי את הנחש הזה בלכד
 זאת המדינה אשר צרנו והוא הורג לפני את אויבי הכלחמי' עמו והיו נסים מפני ויפא בעיני .
 ויהי לוימים פוליסים יושב על כסאו וירדס והנה בחלומו ותפול בחוקו אפור ותפריח בלש
 יחפול הבינה ממיקו ותשבר ויאל ממנה נחש קטן וילך על גמטו במרוצה ובכרואו לשוב אל
 שפופרתו מת כרס הגיעו אליה . ויתמה ויאסוף המלך להחמיו ולהרסומיו לדעת מה יא
 ועל מה זה ויפתחו לו זה החמיו ויאמרו לו דע כי המראה הזה כמין נבואה הוא מלש האלוהים
 להגיד כי הן אשר יולד לך ימשיל על כל כנפוח הארץ ויטורו כל המפלגים ישרה שיי'

זסיפון פרק ו

הרץ מולדתו ימות . וימלאו ימי המלכה ללדת והשב על משבר ויהפך העולם ותקדיר השם
 והמלים זכר כי החתם נקתיבור בקסמיו ובכשפיו להראות אסות נוראות בחיור מקדוניה
 ביום ההוא להביא את פוליסוס וליראו לשמור את הילד . ובעת ההיא נגעשה הארץ ונגז
 מוסדי חבל ויברקו ברקים ויעטמו רעמים ויגבר קור עלים במדינת מקדוניה אשר לא נדע
 ליושביה כמוהו ויאל הילד ויחבש המלך על ככה ויבא אל המלכה ויאמר אליה אני היית
 בנותך מה אעשה בילד הזה כי יולד יען אמינו מחלי . ואולם בראויה שמה אריות נוראים
 במולדו אדע כי הוא מצוי האלוהות והכני מקיימו והשימה עיני עליו ויקרא שמו אלכסנדרוס
 וישו לאמהותיו הפקודות על ביהו לשמרו ולאמנו לגדלו עד יגמלו ואלכסנדר לא דמה בחלבו
 לא לאביו וגם לא לאמו כי שערו כארי ועיניו גדולות הא' שמורה והאחרת כמראה הכלב
 ופיניו גדולות וקולו כקול הסור ויגדל הילד ויגמל וישב בבית הספר ויהי משכיל ומבין במו
 חכמה ומוסר ויגזור פוליסוס על נקתיבור ללמד גב הוא את אלכסנדרוס חכמה ומוסר
 ובהיותו בן י"ב שנה רכב על סוס' ולא עמד לפניו סרש לאומו ועלמו . ופוליסוס בראויה את
 גבורתו נפלא עליו ויאמר לו הוי אלכסנדר אני אוהבך וכפך קשורה בנפש אכל און בב
 פלס לראיה חביתך נבל מחביתוי והמלכה שומעת ויחר לה והחשוב כי לבבו לא נכון עמד
 והשאל על זה לנקתיבור ושיבה אל החשב על פוליסוס איך מאומה רע כי לבבו שלם עמך .
 ויהי כשמוע אלכסנדרוס את דברי נקתיבור ויאמר אליו מאין לך החכמה הזאת איככה חוכל
 לדעת את לב המלך . ויענה זה המושכל ויעה הדם אליו בחכמת הכוכבים כחות הגופות
 העליונות והיה נקתיבור א' ממלמדי אלכסנדרוס השיבו אלכסנדרוס אני חשב מחד לדעת
 החכמה הזאת ואני חושב למאומה כל החכמות אשר למדתי לנוכח החכמה הזאת ולמה
 אחרת עד כה ללמדי אותה . ויענה עקב כי יאסרך כל מבקשה להחיד ביטריס ובמדברות
 ולהביט אל הכוכבים ולעשות תולדות רבות אשר לא העשית בלתי יחיד כי אם צדד .
 וישאלו אלכסנדרוס לאמר ההואל בחכמה הזאת לדעת מה אחריהך ומוחק . ויענה מחכמתי
 זאת אדע כי חיי קרבים והיואל מחלני יסרגני . ויאמר אליו אלכסנדרוס מאד הקבעת את
 החכמה בלבי ולא אדע איכה אוכל לדעשה . ויענה הלא אמרתי לך בלאחך עמי היערה וזה
 חלמוד הענין כרצוני ויועדו יחדיו ללאת מן העיר בחד הלילות אל היער ויעשו כן . ובערב
 על הפתחים אשר היו מבויס אל הכוכבים קרוב לתומות העיר ויאמר נקתיבור הבה בני
 ודעה כוכב שחא' וצור אורו איך נופה לקרות וככס ורעה ויבס נדק ונונה ויכה והלו
 אורם וזרם . ויאמר אליו אלכסנדרוס הראני אותם אחה רכב . ויקרב אליו נקתיבור כאשני
 שא עיניו אל הכוכבים להקראותו אתם וידיהו אלכסנדרוס אל תוך הפחת ויאמר לו לך לחמת
 האלהים כי כן נאה לעשות למגלה סודות המלך והעלומותיו וזכור נא זה על אשר גליה
 סודות אבי לאמו . וירם נקתיבור את קול מן הפחת ויבך ויאמר ענה ידעתי כי יאחזה
 חכמתי לאור האמת . כי אחה הוא בני אלכסנדרוס אשר חזיתי כי תסרגני . השיבו אלכסנדרוס
 ואך אני בך ומי יאמר זה . ויענה אחה בני באמת ולא תשאלני איכה . ויחר אף אלכסנדרוס
 וישך עליו און וישעב צו וימת . ואחרי כן הכה לב אלכסנדרוס עליו ויאמר הולי אחה היה
 דברו ויגסה על אשר רגג אוחו וייד אל תוך הפחת ויוליא ממנה גוית נקתי . ור וישאנה על
 כהפועד ארמון המלך ובראות נביאש אמו זה והאמר אליו מה היה בני . ויען ויאמר אליה
 זאת הבויה גוית נקתיבור מלמדי והאמר אליו ולמה עשית הנבלה הזאת והלא הוא היה אביך
 לו במקומו מדוע שלמתו רעה תחת טובה ויאמר לה אלכסנדרוס כל זה יגיע לך ממורך לבך
 ושלמות דעתך . ואח"כ אותה המלכה לקבור את גוית נקתיבור בארמונה :

פרק שביעי

ומלך פוליסוס מהמדינות הסמוכות למקדוניה היה מא הכי פוליסוס
 ומאגשו בריתו וישלח אליו מנתה סוס עמים וגאה לא נראה כמוה בכל
 ארץ מקדוניה ויכה את שמו בולספסל . והסוס היה בעל עצמה חרוון ומרוב עמנו וחרונו
 לא יוכל סרש לרכבו כי לא הקרב אליו היה הורג . ויהי המלך ויעשו לו כלוב כרזל וביצוהו
 אליו ועמיתוהו שם ויכללוהו בו וכל איש משפס מות ליה המלך להשיך אליו ויהי בעשותם
 כן והסוס היה משחית . מנתה עלמותיו כרבע ואוכל את בשרו . ויהי הסוס אשר בהך
 הכלוב ימים רבים ואיש א' יוכי לקרב אליו . ופוליסוס הלך אל אחד מלממי חובשותיו
 העששים בהכמה על ידי חרשיתיו ומכשפיו לדרוש ממנו מי ישב על כסאו אחריו . וירא בחלומו
 וסנה א' מלגלים נא אליו ויאמר האיש אשר ירכב על הסוס האמור אשר לך הוא ילון

יוסיפון פרק ז

פרק ז. יואמר שיהיה אם הדבר בלבו ולא יגלה סודו לאחד מעבדיו. ויהי כהניע
 אלכסנדרוס אל ט"ו שנה והוא כבר נשא ונתן בכל חכמה ולמד חכמה המוסר מקלס' תאג'ה
 והכמה הפלוסופים מאריסטו הפילוסוף וחכמה הזיון והגבורה מכשבלתם הגבור ויגדל צמח
 בין השנים ויגבר בפסיכוס המלכית וזיוגם. והנה יום אחד והוא עובר על פתח מחסר הס' ב
 המוסגר המזכר ויפן אליו וירא והנה עומות אנשים בין רגליו ויגלגלוהו שב רוח ויחר לו מאד.
 וישם ידו מחוך חלוגי הכלוב וימשש אח לאר הכוס ויפן הכוס וילחוך אח ידו בלשוט.
 וישו אלכסנדרוס ויפתחו אח הכלוב וישפוט ידו על זוארו ולא פנה הכוס אלה. אלה וירבה
 עליו אלכסנדרוס מבלי אפשר ורסן. וכראת פוליופוס זה כי הגידו אליו וינסהו וישמח עליו
 מאד. ויאמר החלה לאלהי האלהים כי נ'מנו עליך דברי האלהות שלוחיו ואז ספר לו אח
 אשר נראה לו בחלום הלילה. ויענהו אלכסנדרוס לו נחם לי חיל ורעב ופחדים לאלה
 ולכלהם באשר רניך להלחם בו אז הסמנתי בחזיוןך וישיבהו המלך עשה בני כסוב צטייך
 וצמר לך מגבורי כרניך והנה אני צויתי לחת לך מאורימ' אלפי זהובים צידה לדרך.
 ויבחר לו מלה פחדים גבורים מגבורי המלך ושריו וישו להוליך על ימיו אח הכוס בוצעאל'
 ויש אלכסנדר עם הגדוד ועם פסאחיוס הסופר ליוען. ויסע בדרכי הח ניקולאש מלך
 אדריאש בא בחיל כבד וכראות ניקולאש אלכסנדר וישאלהו לאמר מי אתה ויענהו בגאון
 ובו זמ' אלכסנדרוס בן פוליופוס המלך ויאמר אליו והלא שמעת מי אני ואיכה ארים קולך
 למ' לי לענות בגאון ובו. ויענהו מזיכך אני כי אתה ניקולאש מלך אדריאש ולא יבנה לנך
 בה וחקר בשמרה להשוב כי לך לבדך השמרה כי גם אני משים לאדוני אבי המלך האדיר.
 ויאמר לו ניקולאש לו תחזור לגוס מפני היה טוב לך. ויענהו אלכסנדרוס כמשחק עליו נסה
 בלח אתה בן חדם ומי אתה ומי אני. ויאמר לו ניקולאש שנית לו תחזור לכרוח מפני
 היה טוב לך. ויענהו אלכסנדר כמשחק עליו נסה הלאה אתה בן חדם ומי אתה ומי אני.
 ויהי כשמוע ניקולאש אח דבריו ויחר לו עד מאד כי לא קראו בשם מלך ויאמר אליו הוי כסיל
 ובער אתה מחגלה בעמך ולא תדע כבוד המלכים ולו צויתי לעבדי לרוק עליך הלא תשבע
 ברוקס אמנם תחמול על הוללותך כי נער ובער אתה ויקף עליו עד מאד וירק בפניו ויאמר
 לו ככה יעשה לכסיל כמוך אשר אין לו בושח. ואלכסנדר לא שם לבו למשאו ויפן ויאמר
 לו במענה רך מעשה כמו נבל עשית ולא אמתיך כמוהו אולם אם העידות כי יום אחד אשר
 תראה פנים להלחם בגדודו שנינו אז יודע מי הכלב ומי האריה ויועדו שניהם להקבץ יחד
 ליום מועד וישב כל אחד מהם לעירו. וליום הכסא נאכסו שני הגדודים ותכל זעקתם וילחמו
 מקלס יום אחד עד אשר הם חיל ניקולאש מפני חיל אלכסנדר וירדוף אחריו אלכסנדרוס עד
 הדבוק במערכה וירדוף אחריו וירבן ויהרגו במערכה וירדוף אחר החיל עד באו אל תוך
 מדינת ניקולאש וימלך עליה ויפקוד שם שריו ועבדיו ונשם אח פניו לשב אל חרץ מולדתו
 וכתר המלכו' בראשו ובבואו לארצו מקדוניה מלא פוליופוס אביו נשא אשה אחרת על נביארש
 המלכה אמו במקומה ושמה ק'עופסאל ויש משחה גדול ושריו ועבדיו מסובין לפניו וכבוא
 אלכסנדר וירא המשחה שלה ויאמר הנה מבשרך אדוני בכחר הגלות והגבורה אשר נתן לי
 האלים בראשית מלחמתי ואני מבקש לנביארש אחי מ'ך אשר אשיאנה לו ולא אקראך להיות
 נבית המשחה הזה. וישיבהו סליגאוס שר לבא פוליופוס אשר היה מיכס שם ויאמר המלך
 פוליופוס נשא אשה שמה לו בן אשר ידמה לו כחארו וישיבהו על כסא מלכותו אחריו.
 כשמוע אלכסנדר אח דברי סליגאוס חרה לו עד מאד ויכהו במטה אשר בידו על ראש
 וימת. וכראות פוליופוס כי סליגאוס שר לבאו מה בערה בו חמתו ויקס על פני אלכסנדר
 ובמאלת אר בידו להכותו ובקומו תחזרהו פלגות ובנתחיהו רוח רעה ויפול על פניו ארצס
 ויש אלכסנדר בחרי אף ויבולע המשחה ויחר פוליופוס חולה ויבקריו אלכסנדר ביום השלישי
 ויאמר לו אלכסנדר פוליופוס לא היה נכון לך לקרוא לי בשם וגם לא לאכך ככמי בן לאביו
 אמנם כני האח לאחיו ועתה שמת בקולי איניך והשיבה אח אפתך שלא הרעה מעלליה
 ואשה הרעות מעלליך לקחת אשה אחרת. בלעדיה. ולא תחשיבני בהרגי סליגאוס שר לבאך
 אחי אשר היה בן מות בדברו אלי כדברים האלה בא ניך ולא היה לך לקום עלי להטקס
 מיחה סליגאוס כיך עשיתי בפגעי בו. כשמוע פוליופוס דברי אלכסנדר בכה כבי גדול ויבך
 אלכסנדר עמו ואמרי ק' יא יבא אל נביארש אמו ויאמר אליה אל יאר אפק בגלל מעשה
 שלימה ושמתי ייך כי ההפך אשר עשיתם בהרגי עשה פני בגלתי וטוב מאד הוי לנב'

יסיפון פרק זחט

לסגולת פוליוס ויחא לא אמו נביארש בידה ויביאה לפני פוליוס ויהי כר' יחא: ונראה ש
בעינו ויקרבה אליו ויחזקה ויפקה ויחזקה על כסאה ויגרש את האשה אשר לקח עליה :
פרק ישימיני ויהי לימים וישנה דרוש מלך פרס מלאכים אל פוליוס לבקש ממנו המס
אשר היו משיבים לו מדי שנה בשנה ויחשך אלכסנדרוס מלחם להם
מחומה . ויאמר אלכסנדר למלאכים לבו אמרו לאדוניכם דמיון כי פוליוס בעה היתה
מבלי בנים היתה לו הרעננות מפלה בלתי זכר וכאשר נולד לו בן שמהה התרעננות מלדת
ויחמרו המלאכים היום אל רעהו אך מלאו לבו לדבר בדברים האלה ויילכו לדרכם . ובשני
מלאכי דרוש והנה מנידים באו ויגידו לפוליוס כי ארמניה וארסנא מאלות המערב
למקדוניה אשר היו החת ממשה פוליוס מרדו בו ויחמרו להם לו מס כמשפטם . ויאמר
פוליוס לאלכסנדרוס הסור אל רעהו ועלם עליהם למלחמה . ויאל אלכסנדרוס בחיל כד
וילך על המדינה הקרובה על המדינה אשר לפניו וישבו ויתנו לו מס כמשפטן . והיה כנסו
על המדינה הן קשרו על פוליוס אשתי ברביטא ויאל כר' אבננס מלך ברביטא בחיל כד
לעלות על המדינה מקדוניה ולמלך עליה לבער לקחת את נביארש המלכה אם אלכסנדרוס
כי חשקה זה ימים . ויחן במדינת הבארש הקרובה למקדוניה וכשמוע פוליוס את שמוע
קול מחנהו יאל אליו ברשימת גדוה וכראותו כי רב חילו הכד את פניו לשוב למקדוניה
ויבלתי הלה עמו וירא אהמו ארון הגינאה העיבד לכרטיס כי גם פוליוס ויכדף אהרו
ודבק אהו מול עיר מקדוניה והבגד המלחמה ביניהם ויך יושנים את פוליוס על ראשו
ויסול מעל מרכבתו ארצה כחם . ויברית את חיל פוליוס עד שער העיר ויבא אל בירת
מקדוניה ויבכשם ויבקש את נביארש לקחה ולא יכול כי עלתה בלחד המצרים אשר היו
שם . ובא יושנים אל בירת מקדוניה הגיע חיל אלנס דרוס בשומו מארמניה אשר נבאו
אותם וידע יושנים בשומו ויאל ממקדוניה ויבא אל מדינת יואלים הקרובה אליה והוא
ללאח לקרלת חיל אלכסנדרוס וידע אלכסנדרוס את כל אשר עשה וילך לקראתו ויבא אל תוך
מחנהו ויכה בחרבו על ראש יושנים וימיתו וינס חילו וילך אל מקום המערכה אשר בו נל
פוליוס אהו ויקראתו מרחוק ויבך . ופוליוס כי ע'ד היתה נשמה בו ויענהו ויאמר הקוף זה
בני אלכסנדרוס עשה לא הדג על מותי כי הדג כי השיב נקם לגדי ויאלח אמה גדולה ומס
שם . ויסול אלכסנדר על פני פוליוס ויבך ויהי ויחם בו כמשפט המלכים ויקברו שם .
ויחאכל עליו עד עבוד ימי בכייתו והיה כעברם וישב אלכסנדר על כסא המלוכה וימלך על
כל ארץ יון וישלח ויקרא לכל שריו ועבדיו ויבאו לפניו ויאמר אליהם . שמוע אלי שרי מקדוניה
והארסיה ומלסיה וכל פתוח הוינים והביבו ואלו בי וישמו לבכם בלדותי ואל תשמו
בגבורה חכם בלתי כבש ויפקד לבדו והוא יושבע ויבך כל הקמים עליהם ויבא את
אויביכם חללים לפניכם ואל ידך לבכם במוס פוליוס אהו הנחמו כי ראשם בעלי זרוע
לעשו איש אהבו ואיש חיותו והאיף אשר אין אתו כלו קרב וקנה לו כי אי אשכיר אי מוס
אויביכם ולא השקום ולא אמות . ויענו זקני גדוהו ויאמרו כד יגענו ונלאינו בימי אביך ואין
בנו כח לשאת עשה כלו קרב כי קפאה עלינו זקנה והחרב והה המה וכונים לילדים ולבת דים .
ויענם הוא אהנו לריבים אל הזקנים ואל הישישים והם המנערים והולדים כי הולדים
בוסחים על בגורת ילדותם ויבאו את נפשם במבוא המוח ועלת הזקנים תהלים ותנהם .
וכשמוע הממוס את דברי אלכסנדר ישרו בעיניהם מאלד ויקדו וישחוו לו וישבוהו סוב כדבר
אשר דברת מאלד כהנו ועשו כאשר דברת ויפק ד על העם זקנים וישישים לעשות על פיהם
בל דבר ועשו כן . וימלך אלכסנדר חתם אהו והוא בן עשר ס' שנה במלח החת אהו והיה
גבור מלחמה ומחם וס' רבו המלמדו להועיל אריסאסעלים החכם . ויחמו בסיומו בן
עשרים לא דמס לא לאהו ולא לאמו וגם ביום הולדת אהו היה בן . ויהי אהו כלורה שני
אריס ועינו עטרות ומערבות עיניו הימנית שחורה ומבמת למס וס' מלית היתה לבנם
כען החול ויבכשם למעלה ושניו הדודות כשני הכלב ויהי מסר כלבים שילדותו :

פרק תשיעי ברשש מלחמתו חש ופקד אשתי מלחמה לבו ויגדוהו ויאל
מקדונים שנים רב' ויחמשה אלסים אהו חמס ותכס אהו מלחמה
במס' ס' אלסים ח' מלח' ואלהי חמס רב' ות"ק ואלד העם ידעו מלחמה לו רשעו'
אויסו' מלח' ויחמס מלחמתו חמשה אלסים ככרי ואלד חמס מלחמה
ותכס אלסים ככרי ואלד חמס ויבך חמס ויבך חמס ויבך חמס

זסיפון פרק ט

וַיְהִי אֲדִיר כְּ וְאֵלִיּוֹת מַשּׁוּם ק' וַיִּקַּח כֶּסֶף חֶבֶד גַּם לְאֵתוֹת לְהוֹלֵאֵה וַיַּעֲבֹר אֹהֶם בְּחַיִּיטְיֵי לַיְלָה לְעִבּוֹר בְּחַיִּיטְיֵי לַיְלָה . וַיִּשְׁמַעוּ גְדוּלְיָ רֹמֵי אֶת שְׁמֵוֹ וַיִּשְׁלַחוּ לוֹ כַּחַר מוֹכַח כְּמַדְגָּלִיּוֹת וַיּוֹדוּהוּ לְאֵדוֹן וּמוֹשֵׁל וַיִּקְבְּלוּהוּ בְּשִׂמְחָה . וּמַשַּׁם עָבַר וַיֵּלֶךְ אֶל אֶרֶץ אֲפְרַיִקָא וַיֵּלֶךְ לְקַרְתָּו עַד כְּנֶסֶת אֶרֶץ הָאָרֶץ וַיּוֹדוּ לְאֵדוֹן וַיִּשַׁם מִסַּע הָאָרֶץ . וַיַּעֲבֹר מַשַּׁם הַלֶּךְ וְנִסְעוּ עַד לְבֹאֵת הַנָּהָר הַיִּזְוֵל מֵיַם אֲרֻקְיָאוֹס וַיֵּרָא אֶת מַיְמָיו זָרִים וְזָרִים וְזָרִים וַיִּרְחַץ בָּהֶם וַיִּרְעוּ לוֹ הַמַּיִם וַיִּכְאֵב רַגְלָו וַיִּחַלֵּם מֵאֵד וַיִּרְפָּאָהוּ פּוֹלִיטוֹס הַרּוֹפֵאֵת בְּמַשְׁקִים וּבְחַמְרוֹקִים . וַיַּעֲבֹר מַשַּׁם בְּאֶרֶץ מַדִּי וַיִּכְתְּבֵהּ . וַיַּעֲבֹר בְּנֶהָר פְּרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ בְּקַרְיָאֵל וַיִּכְבְּשֶׁהָ . וַיִּשְׁמַע דְּרִיּוֹשׁ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו סְפָרִים לְאֵמֵר הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי אֲנִי הוּא דְרִיּוֹשׁ מֶלֶךְ הַמְּלָכִים וְאֵדוֹן כָּל גְּבוּיֵי הָאָרֶץ וְאֵלֶּיךָ הַשָּׁמַיִם הַמְּלִיכִי וְהַכִּין אֶת כְּסָאֵי . וְעַתָּה הִיךְ מֶלֶךְ לְבָדָה לְעִבּוֹר אֶת הַיָּם וְאָף לְמַלּוּךְ עַל גְּבוּיֵי מַקְדוֹן בְּחַיִּיטְיֵי רֵשׁוּיֵי גַם בְּאֵת וּכְבֻשַׁת מְקוֹמָהּ בְּאֶרֶץ בְּרֵאֵלִי הַכְּנַעֲנִית אֶת נַפְשִׁי לְפָנֶיךָ כִּי הִנֵּנִי כְּעַבְדְּךָ עַל מַהְרַיְתָא דְּמַסַּח . וְהָאֵם הַכּוֹנֵן לֹא חִירָא כִּי חָתוּל עַל נַעֲרֻמְךָ וְשַׁלְחָה עַל חַפְזָךְ . וַיִּקְרָא אֶלְכַסְטְרוֹס אֶת כַּסְפּוֹ וְלֹא שָׂת לְבִי לְדַבְּרוֹ וַיִּמְלֹא חִימָה . וַיַּעֲרֹךְ אֶת כְּנֶסֶת בְּאֶרֶץ הַעֲרֵב בְּשַׂדֵּה לַעֲרוּךְ . מַלְחָמָה עִם דְּרִיּוֹשׁ וְגַם דְּרִיּוֹשׁ הוֹרָא אֶל הַשָּׂדֶה כְּבֹא רַב וְעַלּוֹס וַיּוֹעֲדוּ יוֹס לְמַלְחָמָה וַיַּעֲרְכוּ מַלְחָמָה גְּדוּלָה כְּיוֹס מוֹעֵד וַיִּכּוּ אֵלֶּיךָ בְּכֹלָה וַיִּשְׁלוּ אֵלֶּיךָ וְאֵלֶּיךָ רַבִּים . וְחַחֲשָׁךְ הַשְׁמַשׁ בְּיוֹס הָהוּא וַיְהִי רַעַס חוֹק וַיִּבְרָחוּ הַפְּרַסְיִים מִקּוֹל הַרְעַס וְדְרִיּוֹשׁ עֲזַב אֶת מַרְכָּבוֹ כְּבִלֵי נַעַק וַיִּרְכַּב עַל סוֹס וַיִּבְרַח וַיִּרְדַּפּוּהוּ אֶלְכַסְטְרוֹס מֵהַיָּךְ אַרְבַּעַיִם יוֹס וַיִּדְבַק אֶת אֲשֵׁרָתָהּ וְחַתָּה בְּנֵי וַיִּחַפְּסֵם חַיִּים וְדְרִיּוֹשׁ בְּרַח לַיַּל וַיִּךְ אֶלְכַסְטְרוֹס אֶת חֵיל דְּרִיּוֹשׁ לְפָנֶיךָ חֶרֶב וַיּוֹא אֶלְכַסְטְרוֹס אַחֲרָיִךְ כִּן לְקַבּוֹר אֶת הַהַרְבּוּגִים וַיַּעַל מִסָּפֵר הַהַרְבּוּגִים מִן הַמַּקְדוֹנִים מֵאֵלֶּיךָ וְהַשְׁעָה אֶלְפִים וְחַמְשָׁת מֵאוֹת בֵּין רַגְלֵי וְרוּכְבֵי סוֹס וַיִּחַפְּסוּ חַיִּים מֵאֵלֶּיךָ וְשִׁמּוּנִים אֵיךְ וּמִסָּפֵר הַהַרְבּוּגִים מִהַפְּרַסְיִים יָבֵב רַבּוֹא בֵּין רַגְלֵי וְרוּכְבֵי סוֹס . וַיִּחַפְּסוּ מֵהֶם חַיִּים אֶלְכַסְטְרוֹס אֶלְפִים שָׂרִים וַחַן מַקְדוֹנִים מֵאֵלֶּיךָ וְשִׁמּוּנִים אֵיךְ וַיִּאֲסוּף עוֹד דְּרִיּוֹשׁ מַחְבֵּה גְּדוּלָה מִן הַכִּלְשׁוֹן אֲשֶׁר בְּרַח . וַיִּשְׁלַח אֶלְכַסְטְרוֹס מַדְבָּרִים לְרֵאוֹת אֶת הַכְּבֹא . וַיִּשְׁלַח גַּם אֶלְכַסְטְרוֹס אֶת שָׂרֵי כְּבֹאוֹ אֲבוּסָבֵר רּוֹס וְאֶסְקֵמְדְרוֹן לְאֶסְרָף חֵיל מֵאֲרָאוֹת מַמְלַכְתּוֹ וַיִּלְכוּ וַיִּבְאוּ אֵלָיו בְּחַיִּיל דְּגוֹן מֵאֵד מֵאֵד . וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ אֲבַסְיָא וַיִּכְבְּשֶׁהָ וּמַשַּׁם עָבַר בְּאֶרֶץ בְּרַפְיָאֵה וַיִּכְבְּשֶׁהָ . וַיִּלְכּוּד אֶת אֶרֶץ אֲרֻלִּינְחָו וַיִּכְתְּבֵהּ וַיַּעֲבֹר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּכְתְּבֵהּ . וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ מְאוֹמִין וַיִּכְבְּשֶׁהָ . וַיְהִי רַעַב בְּאֶרֶץ הַיָּם וַיִּמְחוּ רַבִּים מִמַּקְדוֹנִים בְּרַעַב אֲשֶׁר אֲבָלוּ רַבִּים מֵהֶם אֶת סוֹסֵיהֶם . וַיִּסַּע הַלֶּךְ וְגַם עַ כְּבוֹשׁ וּלְשׂוֹד מַמְלַכָּה אֶל מַמְלַכָּה עַד לְבֹאוֹת מְלָכּוֹת לֻקוּסִים וַיִּכְבְּשֶׁהָ . וּמַשַּׁם עָבַר אֶל אֶרֶץ אֲרַקְיָנִים בְּסִיקְרָיָא וַיִּכְבְּשֶׁהָ וַיִּבֹא אֶל הַיָּם אֲשֶׁר יִפּוֹס לְהַתְּפַלֵּל שָׁם וַיַּעֲבֹר עַד אֶרֶץ מֵאֲרִים . וַיִּכְבְּשֶׁהָ וַיִּשְׁלַח אֶת אֲנָשָׁי אֲנוּחֵי דְרָךְ עַד הַמַּיִם אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי מַדְיָן כִּי בַגְדוֹ בָּו וַיֵּלֶךְ הַלֶּךְ וְנִסְעוּ עַד עִיר קַרְמֵינִיּוּסָה (א) הַיָּם עַד הַגְּדוּלָה לְאַלְהִים וְהָיָה רָאשׁ לְכָל מַדְיָנוֹת מְלָכּוֹת אֲפְרַיִקָא וְגַדְתָּה הַעִיר עֲפַרִים וְהַרְעֵב מִלֵּב וַיִּשְׁלַח מֵאוֹת וְשִׁמּוּנֵה כַּפַּת רַגְלֵי וַיֵּלֶךְ מַשַּׁם וַיַּעֲבֹר אֶת נֶהָר סִיגְרִים הַלֶּךְ וּכְבוֹשׁ וְהוּא נֶהָר הַדְּקֵל . וּמַשַּׁם עָבַר עוֹד בְּאֶרֶץ מֵאֲרִים עַם כָּל מַחְבֵּאוֹ . וַיִּרַךְ אֶת כְּבֹאוֹ עוֹד לְלַכֵּחַ אֶל אֶת פֶּדֶם וַיִּשְׁמַעוּ הַשְׁמוּעָה כָּל שָׂרֵי דְרִיּוֹשׁ וַיִּחַבְּדוּ כַּחֲבִים אֵלָיו וַיּוֹדִיעוּהוּ זֶה . וַיִּקְרָא דְרִיּוֹשׁ אֶת הַכְּתָבִים וַיִּרָא מֵאֵד . וַיְהִי כַּקְרֹב אֶלְכַסְטְרוֹס לְאֶרֶץ פְּרַס וַיֵּרָא כִּי חוֹמוֹת הַמְּדִינָה בַּל רוּחַ וְגִבּוּיּוֹת מֵאֵד זָרִים לָקַחְתָּ לֹאֵן רַב וְלַקְשִׁיר בְּסִבְיּוֹתֶיהֶם עֲשִׂיבֵי הַשָּׂדֶה וְעִנְפֵי צִיּוּרֵי הַחַדְמָה וְלִנְחָסִים בְּחַפְזָן לְעַפֵּר עַפֵּר וְלִכְעוֹת אֲבָק רַב . וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיַּעַל אֶלְכַסְטְרוֹס עַד לְשָׁמַיִם וַיִּרְאוּ הַסְּרִיסִים אֶת אֶלְכַסְטְרוֹס מֵרַחַק וַיִּחַשְׁבוּהוּ לְאֶבֶק פְּרַס הִסִּים וַיִּמְסוּ לְבָס כְּקִרְבֵּם וַיְגוּרוּ מֵאֵד וַיִּשְׁלַחוּ מַלְאָכִים אֶל דְּרִיּוֹשׁ וַיּוֹדִיעוּהוּ זֶה וַיִּקַּח אֶלְכַסְטְרוֹס סֶן אֶל וְשִׁמּוֹ אֲרֻלִּימָוֹן אֵיךְ בְּבוֹר חֵיל וַיִּלְחַם וּמַשַּׁם שָׁלַח סוֹסִים . וַיֵּלֶךְ עִמּוֹ וַיַּעֲבֹר בְּנֶהָר אֲסְטְרַגְן וַהֲנִיחַ נַקֶּסֶת מִן הַקְּרָח וְהַכְּפּוֹר עַד אֲשֶׁר הָיוּ הַסוֹסִים וְהַעֲגָלוֹת עוֹבְרִים עֵלָיו . וַיִּחַפְּסֶה וַיִּלְכֵּשׁ אֶלְכַסְטְרוֹס בְּגַד שָׂרֵי מַקְדוֹן וּמַגְבֵּשֶׁת עַל רַגְלָו כַּמְגְבֵּשׁוֹת שֶׁל מַקְדוֹנִים וַיַּעֲבֹר הַנָּהָר וּרְחֵצוּ מִלֵּב וַיֵּבֵא עַד שַׁעַר מְדִינַת דְּרִיּוֹשׁ וַיִּשְׁלַחוּ הַשְׁעָרַיִם מִן אַחֲרָה וַיַּעֲבִירוּ מֶלֶךְ אֶת מַלְכֵי אֶלְכַסְטְרוֹס אֶל הַמֶּלֶךְ דְּרִיּוֹשׁ הוֹלִיכֵי אֵלָיו וְהַדְבֵּרָה עִמּוֹ וַיּוֹלִכְהוּ אֵלָיו וַיִּמְאֵל אֶת דְּרִיּוֹשׁ וַיִּשַׁב עַל כְּסֵאוֹ בְּלְבוֹשׁ מַלְכָּה וּכְתוּבָה עַל רַגְלָו וּשְׁבַע הַמְּלָכּוֹת בִּידוֹ וַיִּשְׁלַח אֶלְכַסְטְרוֹס מֵאוֹד פָּנָיו . וַיִּשְׁתַּח וְלַפְּנֵי וַיִּשְׁאַלֵהוּ דְרִיּוֹשׁ מִן אַחֲרָה וַיַּעֲבִירוּ מֵאֵד אֶת הַמֶּלֶךְ אֶלְכַסְטְרוֹס אֵלָיו וְהוּא שָׁלַח אֶתְּךָ לְאֶחָד מִן אֲשֶׁר עָמְדוּ עִמּוֹ וְהָאֵם לֹא חָלַחַם עִמּוֹ מִלְּמַחָה לְבִישׁ לְךָ . וַיִּקְרָן דְרִיּוֹשׁ וַיִּחַלֵּץ לוֹ אֲנוּי אֶלְכַסְטְרוֹס אֶתֶּה כִּי חֲדַחְרַי בְּזוֹךְ וַיִּחַלֵּץ לֹא כִּי שְׁלוּחֵי אֲנִי וַיַּעֲבִירוּ לְאֵמֵר אֲנוּי עַל שְׁלַחְתִּי וַיִּשְׁחָה עִם הַשָּׂרִים אַחֲרָיִךְ כִּן אֲשִׁיבְךָ מֵאֶן וַיִּשַׁב וַיִּשְׁבַּח וַיִּשְׂבַּח וְכָל כָּלֵי זָבָב

חסיפון פרק ט

אמר בו היו משיבים אחתם היה מחזירו בחיקו. וישאלו דריוס מה זה תעשה ק. ויאמר אליו מה משפט אדוני אלכסנדרוס לעשות לכל שליח הבא אליו מאת המלך כל כלי זהב ודסף כי ישקוהו בו כי יאכל באוכלו שלחני לא ישיב עוד אל השליח והיה לשליח ואחשבו אני כי זה משפטיך גם אחת אדוני המלך. ויענהו דריוס לאמר הגדיל לעשות בזה אלכסנדרוס אדוניך. והיה כאשר שמעו אחי משרי דריוס העומדים לפניו אח קול אלכסנדרוס והוא כבר ראהו כי שלחו דריוס אליו לשליח ויכירוהו ויאמרו אל היושבים למולו והלא זה הוא אלכסנדרוס המלך ולמה לא יתפסחו אדונינו המלך. ויאמרו לו היושבים הם כי לא להזכיר דברי הוללות איכה תתפשו כי אלכסנדרוס יבא פה. ויבן דבריהם אלכסנדרוס כי למענו היו מדברים ויפחם בדברים ויאמר ליושבים למולו דרך אנשים לי אקום ואבזב ויאמרו לו קום. ויקם ויברח פתאום משיבים וכלי הזהב בח קו ויהנם לשוער הבירה במתנה וישחח לו ללאת. וילך אל שוער העיר פתח ס וימלא את שוער העיר יבש ויפלא עליו ויאמר מה זה ויענהו ללא דבר. והיה כראותו את השוער הניקט לחשוך אותו מללאת מהשוער ויכרה וימיתוהו ויאל. ומתברר עם סוכו היה חזק לשוער העיר והוא רוכב על סוס והוא אלכסנדרוס בידו. וירכב אלכסנדרוס על סוס ויברח והמלך ידע בדבר וילך לדרוף אחריו וירדפו הפרסיים אחריו ולא הדיקוהו ויבא בנהר אסתרן לעבור וכאשר עבר נמס הנהר. ויראו הפרסיים כי נמס הנהר ולא יכלו לעברו וכי נשע אלכסנדר וישבו הפרסיים כלמרים וילך הוא רגלי כי סוכו טבע בנהר בברו ומת. וילך בעבר הנהר וימלא את סגנו כאשר הניחו עם פני סיעים וירכבו שניהם וילכו וידע לגדודיו את כל אשר קרהו. ויאסוף עוד את חילו וילחם עם דריוס וחילו ויפלו הפרסיים חללים לפניו ויברח דריוס עם מחו מספר. ויעבור את הנהר והיה כאשר המו שאר נבאיו לעבור בנהר וימסו מימיו ויגרפם כלם בעברים על הקרח ויבא דריוס אל בית מלכותו ויפול על הארץ ויבך בני גדול ויכתוב כסר אל אלכסנדרוס לאמר חנני ורשע לי את אשתי ואת בני ואת בחי ואל תחריב את ארצי ותאן לך זהב לרוב וממנוי מלכותו ובצעים פלגים בנות מלכים אשר אחי בשותף הבירה. ויקרא אלכסנדרוס את הספר באזני כל שריו וינחק עליו ויאמר אם ינחתי און זהב שזה לי כלום אכל את אלהתו כל זהבו בידו ועמוד צהרן פרס כל הסמיו ויחשוף עוד דריוס לערוך אתו מתמה וישלח אל פורוס מלך הודו לעזרו ואלכסנדר הלך וקרב אל מדינת המלכות וילך אל ארץ מדי כי שמע כי הלך דריוס אל ארץ באסלון וירדוף אחריו אלכסנדר. ושרי דריוס כשמעם כי הגיע אלכסנדר ויהרגו את דריוס והיה בהרגם אותו וילכוד אלכסנדר את מדינת המלכות ויבא אליה וימלא את דריוס ועוד בו רוח חיים ויבך עליו בני גדול ותלא נפשו בחיקו. ואלכסנדר צוה את הרופא ס והתפווה וקוננהו הוא ושריו וילי ויכרנו את האנשים אשר המיתוהו :

פרק עשירי והיה כאשר העביר אלכסנדר את כל הארץ תחתיו ויעבור מארץ מדי דרך המדבר הגדול עם רבים מיושבי הארץ והיה ויבאו עד בקעה עמוקה לרוב וילכו בה ס' ימים וימלאו עם חיות משונות ופירות רבות וימלאו עם אנשים הנקראים פתיקות בלשון יון והם נכסם ויבקש להם עם חיים ויברחו וימיתו וינשו מהם מאה ועשרים והם המיתו מאנשיו שלשה אנשים ויאכל מפירות המקום ההוא וילן עם בלילה ההוא. וילך משם אל סלוואקין וימלא עם אנשים פרהם שוכנים ביערים דועים לענקים ופניהם כאריות גבורי חיל הזוכים במחניהם באזרות עור ואין אחס כלי מלחמה ויהרגו מאנשיו באנשים ובנשים ק"ג איש וילך אלכסנדרוס ויבעירו את ביער ויברחו הפרחים מפני האש וילכו עוד וימלאו חיות גדולות אורך קומתם ד' אמות בעלי ג' עינים מתקדות במצרבירות וימלאו עוד פרעושים גדולים כמו שילוניא והם בני יונה. ויעבור משם במקום אחר ויסעב באיש אחד בעל שער גדול ויחחור לחששו ולא יכול לו וילי ויפשיטו אתה אחת ויוליכוהו אליו כי אמר אזלי יסכה לחאת יצרו ותפסחו. ויקח הוא את האשה והאכלנה. וירדפו אחריו לחששו ויבא עד יער וידבר בלשונו וילאו מן היער אנשים כמוהו בלא מספר. וילי אלכסנדרוס ויבעירו את היער באש ויברחו מפני האש ויחשפו מהם ח' איש. ולא היה להם דעה כבני אדם והיו נזחכים ככלבים ויעזבו. ויעבור משם וימלא חילונות ימחו מן הארץ מזרח השמש עד ו' פעות מהיום ומשש שעות ולמפה היו נכנסים לארץ ונזח' סרף מהם סוכ כרית מאד ובמו איסוקבקיין והכמי פרס נקבקיין בו את ללמיהם המחוכמים וילי המלך לחשוך מהם גם לאסוף משרייהם והאנשים אשר עברו לחשוך סוכו בשופים ולא היו מודעים

חסיפון פרק יא

כחכים בשם **חסיפון** קול לאמר לא החכמו מהם ולא ח'קטו **חסיפיהם** כי חמורו וימלאם עם זהר וכו' חנינים גדולים ודנים ולא יבאשלו כי אם במים קיים. והיו בו עוד חרעולים כדמיון כנמצאים אחריו וכל אדם הקרב להפסד ישליכו עליו אם להבה מגופם וישרפוהו. וימלאם עם עוד חיות בעלי ה' רגלים וג' עינים וי' אמות קומתם. וימלאם עם עוד חיות גדולות כחומר יער הוא עבוד בעלי שם עינים ולא יראו כי אם בשמים מהם וקומתם ה' אמות. וימלאם עוד עם ארשים בלתי ראש ועיניהם עם פיהם בחזיהם ומדברים בלשונם ומאכלם דגים וירא עם עוד סרפנים גדולים כספינות קטנות. ויעביר משם אל מדבר אחר ולא מלאם עם כי אם ים ושמים וארץ ויבא כספיהם אל אי הים ה' אמות בו וימלאם בו ארשים מדברים בלשון יון והונגם היה שומע לקולם ואמר לא ראה וי' אמות מאנשיו אל האי וידג עליהם סרטן אחד ויגבר מהם המים איש ויירא מאד מהם. וילך משם דרך שני ימים ויבא עד הרי חושך ושם לא יאיר השמש לאור יומם ויחשוך ללכת עד מקום בני יונדב בן רכב וקצת השבטים הדרים יחד אחורי הרי חושך. ויקרא מגדליו אילך ושלש מאות גבורים וילך ה'יך ונסוע. ויקח עמו אהון מניקה עיר ויאכור את העיר כנה במבוא המקום ויבא עם וימלאם אייר המקום מעוקן בעלטה ואד ולא ראו איש את אחיו והארץ ההיא מלוחלת במים ויפגעו בעופות גדולים ופניהם שני אדם ומדברים בלשון יוני. ויאמרו אליו אלכסנדרוס שוב לך כי לא טוב לדרך באתר עובדי אלילים איך יכול לבא בית אלהים בית עבדיו שוב לך כי לא טוב לדרך באים היושבים עם קדושי אלהים וזרע אברהם עבדו. ואל תחחר לעלות במרום השמים אשר נסית לעלות ואמר אליו עוף אחד הכבשיר כי תכבש את המכות עדו ותהרוב את פורוכ מ'ך הודו. וירעד אלכסנדרוס מפני העופות וישב נכוע אחר דרך שפרים יום וימלא את ממנהו אשר עזב. ויבן עם בנין עליוס ויסגור את מבוא המקום ויכתוב באבנים גדולות כל אשר ראה:

פרק אחד עשר וי'ך נשם אל ארץ הודו וישמע סדרום המלך את שמעו וישלח אליו

כבר לאמר ברח לך מארצי סן אחיתך במרד ולא אבה אלכסנדרוס לעשות כן ויקצן פורום את חילו וגם הקץ שנהבים וחיות רעות ללחום עם היונים ויגבר אלכסנדרוס מאד מפני החיות כי לא נסה להלחם עם חיות. וילך הוא עלמו לרגל את הודו וישם את עלמו כסוחר קונה וימלאוהו ויוליכוהו אל פורום מלך הודו וישאלוהו לאמר מי אתה ויאמר אליו מלא' אנה אצא אלכסנדרוס אני ויחר אפו עלי וישלחני מאתו ואבואה אילך לשרהך. וישאלוהו על אלכסנדרוס לאמר מה עושה ואיך ימלאוהו לצו להלחם עם מלך גדול עמוני. וירא את החיות אשר הבין מלך הודו להלחם עם עם אלכסנדרוס וישאל לאנשיו לאמר ממה יברחו החיות ויאמרו לו לא יברחו כי אם אצאם ואלו ידע זה אלכסנדר היה כובש את ממלכתו ויעזבם ויעזב אלכסנדרוס לדרך אל מחנהו וילך ויעשו האומנים ללמי נחושח כתיאר בני אדם והמם חלולים וידיקוס באש עד אשר יהיו שרפים כנחלים והיה מגרה איתם באומנות בכלי ברזל על החיות וכאשר קרבו שני המלכים בגדויהם להלחם ויוליאו את הלמים ויפזרום בדה והחיות כי ראו את הלמים בלתי מהטעמים וירוצו עליהם לנשכ ויהיו שרפים פותיהם וגופותיהם מפני האש ויברחו מהחיל. וילחמו שני הגד דים וינלחו גדודי היונים לגדודי ההודיים. וכתוך המלחמה נפל בזועפלאם והוא פוסו של אלכסנדרוס אשר היה ראשו דומה לראש שור בערמת מלך הודו וישעב אלכסנדר על סוסו מאד. ותהי המלחמה ביום ג' יום ויחשעו חיל אלכסנדרוס למסרו ביד המלך הודו. ואלכסנדרוס הבין פגמם. וישלח אל מלך הודו לאמר למה נשחית את אנשי גדודיו בא ונלחמה שנינו והמנני ימלך. ויעבו דבריו בעיני פורום וישמנה על הדבר הזה כי קומת אלכסנדרוס לא הייתה חשובה בעיניו לבלום להיות ארכו משם אמות וקומת אלכסנדרוס ג' אמות. וילחמו שניהם לבדם ותהי עסקה גדולה בתוך ממנה הודו ויסב פורום את שניו למחנהו לראות מה קי בעסקם ויכהו אלכסנדרוס אל הצוקים וימיתוהו. ויפלוך אלכסנדרוס על מלכות פורום כי ננחו ויקח את כל ארעו. וילך משם אל ארץ חוקסרדקים הם ה'בדמיון ויבנה לראות הכנה אנשים כי היו חכמים עד מאד והיו יושבים ערומים בסוכות ובמחילות עפר וכשמעם את בחנו וישלחו אליו חכמים עם ספרים לאמר. אם תבא להלחם אחרו לא יועיל לך זה מאומה כי אין כל מלחמה אמת חסדל וזה חספון לראות חכמיהו מה לך לחיל ולקב בא תבא אליך ברגם נדפריה רעים ונאמרו לא נלחם אמן עלמטה כי המלחמה וכקסמה יראו לך ויך נא:

חסיפון פרק י"א

ההנהגה ולט מאה המה. וי"ך אליהם אלכסדרוס עם ג' גבורים ויראם ערומים ויחסיפון
והבנים וילדים כל פני העדה כלאן וישאל לאחד מהם ויאמר כיש אחת קברות ויעניו
נפוחיו קברותיו ובהפך: במחיתו מגויחית נחיה. וישאל לאמר לאמר מי הם הכנים המתיים
או החיים ויענוה אלכס המתיים ויאמרו כלנו חיים גם כי העניים והמתיים רבים מאד בכל
דור מעשירים וחיים. וישאל לאמר מי הוא ערום ותחס בן האדם ומיזה העדה ויאמר לו
האדם. וישאל לאמר לו מי הוא אשר לא יחוב ויאמר הכל האמת שידע האמת.
וישאל לאמר לאמר מי זה נד מהאדם יותר טוב הימין או השמאל ויענוהו הלאנו השמאל והלאים
הימין. גם כי השמאל הכי נכבד כי הוא משכן ללב שהוא פורש לחיים האטטיים. והאשה
כי החל להניק חם בנה החל מזד שמאל. והמלכים ישאו את שכם המלכות ביד שמאל. ויהי
כשאלו אותה שאלה רבות ויאמר אליהם שאלו מה הן לכן ויעקרו כלם ויאמרו הנה לנו חיי
עולם. ויאמר אליהם לא אוכל על זה ומי יתן ויכלתי לפסוי ויאמרו אליו ואם כן איפה למע
תיגע להיהם לשלם סלל ול בח בן ולהכניע הנה עולם החתוך ולא חדע מי ינחל את כבודך
אחרי מותך. ויאמר להם כל גזר האל יתעלה להיחמו ונחמו והאחרים לאחריהם הבאים
האלים והבאים אחרתי לבאים אחריהם כי לכך נוצרנו והיום והאילנות לא יעשו בלא רוח וכן
בדור נשם כל מי לא יעניו. ויאמר הדברים האלה קרא אלכסדרוס אליהם לשלום ויפרד מהם
וילך לדרכו. ויכתוב אנרות רבות אל ארסכו רבו ומלמדו הגדול ויגד לו את אשר קרהו באתר
הודו ויכתוב בה לאמר כאשר באתי באתר פרסיאקין הוא מדינת ארץ סודו בא"י היום ושם
מלאחי בני אדם דומים לפנים ואוכלים דגים חיים ומדברים בשלשון בני אדם בשלשון יוגים
ויאמרו לי ראה כי בחזק זה הלא קבר מ"ך קדמון ושמך קיון בן אנוש שהיה קודם המבול
מולך על כל העולם כלו והיה האיש ההוא חכם ומבין בכל החכמות ומשלל ברוחות ובשדים
ובמזיקים ויבן בהחמתו כי השם יתברך יביא מבול על הארץ בימי נח ויכתוב את העהד
להיות מזה על לחורו אכן ובהנה שם והכחז כחז עברי ויכתוב עוד בכתב ההוא כי בימי
הנ"ך אולעאלום שלישו על עולם וכן עשה בימי אנוש בן עתה בן אדם"ר. ויבן בא"י היתה מדינה
גדולה מאד מוקפת חומה ויעש בה מגרש גדול מאבני שיש וי אור בו חבנים טובות ומרגליות
ואוצרות זהב וכסף לרוב מאד וגם הוא בנה מגדל על קברו להיותו לו לזכרון ואין איש יכול
לבוא שם כי הוא בני ע"ש שבעה המשרתים וע"ש חכמות הקסם והבא שם א' חומתיה ימות
כרבע. וכאשר ספרו לי זה הלכו להם וימיתו אלוהיהם לי י"ב אלוה. וארא שם חיות גדולות
ביום ובעק בהם וחכמו מחשי ויפקיעום ביום ומרוב הדאגה שהיה לי מזה הי מי שם ח'
ימים ואחר נחתי את דריוש והכנעתי את כל הארץ הלכתי אל מדינה אחת בהודו והיא וישבת
בהר מחרם בלענה ובאו מאבני בהר הנהר לילך אל המדינה ויאלמו מן הנהר חיות הקסיפמי
החפשו מאבני מ"ד אשפים ויהרגום. ויכנעתי משם ולפנות ערב באחי אל מקום אחר ומלאחי
בו מצין מים מתוקים כדבש ואלניה שם בלילה ההוא. וירעדו אנשי כי ברו החיות מן היער
לשחות מים ועמהם עקרבים לבנים ואדומים ובעלי קרנים ותנינים ונחשים בעלי קרנים
ואריות ורלאים וחזירים וגמרים וסנהבים ועמהם עוד אנשים בעלי שש ידיים וימיתו מאבני
רבים ולולי כי הבערנו את ביער במדורות גדולות ורבות כמעט הם השמידונו כלנו וכאשר
הבערנו האש היו הכרמלים ראים ונפלים באש וגשרפים ובהים סרחוס לנו למוקש. והבא
עלינו חיה גדולה ושמאל החיה ומוחו מגברי חמשים וששה גבורים מפחדם משאנתה והאדהים
מגברי החאזרו וסמיתו את החיה אחרי אשר המיתה מהם ס' גבורים ויגברו את החיה
מתקוממתה עד מקום האחזה ש' גברים. ושם מלאנו פרעופים כיונים ועלפלים כחזירים
וגדולים ולהם שנים כשני אדם ולא היה להם שום מזון זולתי כי היינו נודים העוסות בנן
הראה והדאה והעורבים למחיתנו. ומשם הלכנו לארץ קאפסיאקיה ובשעה הששעית ליום
פגעה רוח גדולה ולא היה כח לאיש ממנו לעמוד על רגליו ושלטו על פנינו ארבע עד אשר שקפה
הרוח. ואלכדה את מדינת המלכות מארץ קאפסיאקין והיא המדינה אשר שמה קאפסיאקו
היא ראש למלכות הודו. ויאמרו לי יושבי הארץ כי שם תראה לפלאת אליהם. ויוליכוני
אל בן אחד וארא בו אילנות מדברים כבני אדם ובהם רשמי השמש והירח. ומתם שני אילנות
מג אחד טרם השמש ועל האחד טרם הירח ואיך השמש היה זכר ותאמרו ודעתי ותיאמר ודעתי

חסיפן פרק יא

חסיפן ירד נקבה וחארו ודעמו כחאר ודעה הנקבה וירחיהם כסירות הילוט
סמל בחורים הנקראים מורכביון ובארו חסויו בן עדן ופם הילין הזכר שמש ושם
הנקבה ירד והאילנות היו מדברים בלשון הודו וכני אדם ויאמרו מות ימות אימה כושם ולעת
בא השמש יא קול מן האילן הנקרא שמש בלשון הודו וידבר דברים ולא נא אנו הודו לבשרים
לי כי יראו ממני . ואשבע להם כי לא יגורו מזה ויאמרו לי ברא כי הדברים הוא כי האילן
מבשרך אשר מהרה המוח על ידי הנשיך וקרובך . ואכרע על ידי כרבי עד הילולתו ואחשלו
לאמר מתי יהיה קני . ויא קול מילין הירד ויאמר אלי בלשון הודו הוי סכל כי תחזור לדעה
דבר אשר לא יוכלו הנביאים לדעתו . ויהי בלילה לעת זרחה הירד ואחשלו ואשגל לאמר אשיבה
אל ארצי ואראה את ארצי ואת אמי ואת אהבי . ובבקר לעת זרחה השמש שבתי עוד ואחשלה
כשאלה האמש והכופתי בשאלה הבקר להודיעני אם סשו וכלו כל ימי חיי . ויא קול כפול
מבן שני האילנות משמע דברים בלשון הודו לאמר תקו שטחין וספו ימי חייך ולא תשוב
עוד אל הצדק לעולם . ואחרי מותך יתמו קרוביך ובי משפחתך ויסיף זכרם ולא תסוף לשאל
עוד כי לא תענה . ואשע מארץ הודו ואבואה אל מלכות הבמידים והיבנה המלכות על ידי
אשה מולכה עליהם ושמה קנדקי והיא אשה יפה עד מאד ואשלה אליה חגרת לאמר . הנה
האלה חמון מקומו בהר הגדול מהרי מלביך ואנחנו עובדיו ועשה ים את נפשי ללכת אל הבר
ההוא להשתחוות לו כי הוא היל בעיני . פי שמשכי כאשר כענעה ולקחתם ארץ עמון לקחתם
עם אלהי עמון עמכם ואם לא יסאחו אותו אף ארץ עליכם למלחמה . ותעני ככר ידעו
פי הוא היה בערך כי עת מוליך בללקן וידעו בן מי אשה ועשה לא נוכל לשלוח לך אלהי
עמון . וכהני ים את נפשי אלא לך השורה ושלח את מלאכך וישאנה ארץ . והשלה לו היא
למנחה מאה כפית זכב מופו משקלם מאה ליטרין ומרגליות יקרוה מאתים . ומרגליות יקבוה
לעדי ענקים שמונים . וכמו כן בלתי נקבוה שמונים . ומעשרות אלה חמון אשר הנה עשרת
אחה באבנים יקרוה זרחה מאה ליטרין זכב . ונערים טושים בלתי בעלי זקן ז"ל והמה
טפאים הנהו מעשה שן מלאה אלפטים (א) ח"ק . ונמרים י"ג וחריות ששה ופנורים
(ב) והם חיות משונות ו"ד וכלבים אובלי אדם חשעים . פרים בעלי טלחמה ע" . פילים ג' .
צירי ג' דאמה מאה . מוח עשויות מעץ אובוטע (ג) אדוכ ושחר בקרן עזים שמונה
אלפים וכמנחה הירד לא הנה ממך לעולם . והעידו ספורים רבים משופרים על המלכה
היא כי לטוף ימיה מלכה על כל העולם . ואשה אל לבי ללכת אלה . והמלכה קנדקי
שמעה את מנהגי אשר הייתי נוכח לרמות את המלכים וללכת אהם בערמה ובמחמה . והיא
ראש מלאכה אשר שלחה אלי את המנחה הנזכרת לחקוק ולחזור על לוח את זרחה וליבאה
אליה . ויעש כן ויביא אליה את זרחה חמונת חקוקה על לוח וחקק בהרה ותשימה בהרה
וילך קנדקלים בן המלכה אל מאה אלכסנדרוס ויקחוהו השומרים ויוליכוהו אל המטה
חלמיה . ויאמר אליו מי אשה ויענהו בן המלכה קנדקי אף ואני הייתי בל לשאת פני
אלכסנדרוס המלך ולכבדו ועמי אשמי ומעט זכא כי לא למלחמה הייתי הולך כי סוד גדול
יש לי מפי הנשים הנקראות חמונות (ד) ויפגע בי שר הנשים הנקראות חמונות ויקח את אבתי
וימח רבים מאנשי ועשה יושעני אדוני המלך כי פחדו ומוראו על כל העמים . וילך המטה
ויגד אלכסנדרוס המלך הדברים שעברו ויאמר לו קח נא את בגדי מלכותי ואת עשרת
ראשי ושב על כהא מלכותי והיה החתי מלך כמוני ועשה בערמה וקרא אלי אנשיגטום
ויעש אנשיגטום המטה כאשר זרחה אלכסנדרוס ויאל המטה לבוש בגדי מלכות ועשרה על ראשו
וישלח אחרי קנדקלים לבא אללו ובבואו אליו וירא אותו ויירא מאד כי אמר חולי יחשבני למרגל
ויטו להרגני ואני נקי . ויאמר במרמה לעומד ס לפניו קראו לי את מלאכי הנאמן אנשיגטום
וילכו ויקראו את אלכסנדרוס ויאמר אליו אנשיגטום בערמה כדברים האלה . הלא ידעת כי
באים הזה בן המלכה קנדקי היה בל להדר פניו ושר חמונות פגע בו ויעש לו כה וכס .
ויענהו אלכסנדרוס את חגורו עלי אלהי לי אליו בבכא ואלחמה עמו ואנקוס נקמה האים הזה
ואצילה את אשתי ואת אשתי אכל נשמה מלאך אליו לקרוא לו לשלום מרס מלחמה
ותבקע ממנו להשיב אשח האים . והיה אם שלום יענה וישב אשה האים והיה זה שלום ואם
לא יאבה לשלום ועליט עליו ונאור עליו עד דדמו . ויאמר אלכסנדרוס אלהי אליו ויענה
אף . וילך אלכסנדרוס ויחבא ששה ימים וישלח עבד מעבדיו אל השר המזוה לאמר כה אמר
אלכסנדרוס השב אשה קנדקלים כי אלי היה בל ואם לא הגידה לי ואדוי אשח אף .

(ג) משפחתן . (ב) סאמר סיר . (א) ענכאל . (ד) ח"ק .

וישפין ברוח

ויין לו את האשה ויביאה אל המקום אשר היה עם אלכסנדרוס נחמא. ויאלץ אותו לומר
 כי הוא יולידה אל משנה המלך אשר הוא ממתינו ואמר כי לא ראה ממך לגלות
 משנהו אשר כי אם עבד משנהו ומשמע האשה והאמן בדבריו. והיה כאשר הביאה לפני
 אלכסנדרוס ומסול על רגליה ותפתחו אפיה ארצה. ויאמר אליה קומי ואל תפלי על פניך
 לפני כי הכבוד הזה אצלו לא נעשה כי אם למלך והיה כאשר חבוא לפני המלך ושם אישך
 ועשית לפניו את כל הכבוד הזה ויהי ציוס הג' ויביאה אל אנטיגונוס היותם על כסא המלוכה
 ויבא קדקלים את אשתו וישמח. ויאמר אלכסנדרוס אל אנטיגונוס אדוני המלך אשר אמרונם
 מדועך כי הוא אש שלומך והנה הוא לך לעבד ולמשרת ולו ידע כי איך היה בא קדקלים
 לא נשא אליו עיניו לראותו ותפתחו האשה ומסול על פניה ועמי אנטיגונוס ותאמר אליו חש אהיה
 פן לאדוני המלך כי הניל את נפשו מיד אויב. וקדקלים מבק את אלכסנדרוס אשר היה
 בעיניו המשנה וינשקו ויסול על צוואריו ויאמר אליו כדברים האלה האמן לי ונא עמי אל
 אחי ואני אתן לך מחיות גדולות. ויענהו איך אוכל ללכת בלתי רשיון המלך שאל אחי ממנו
 ואם המלך יתן לי רשות על ככה אני שמח וגם אני מחאה ראות את אחך ויבא קדקלים
 אל המשנה והוא בעיניו אלכסנדרוס ויסול לפניו ארצה. ויאמר אליו אדוני המלך אמלא חן
 בעיניך ויך משניך עמי עד בואי אל אחי ואטיבה עמו. ויאמר אליו ראה קדקלים גם על זה
 אשא פניך כי מלאח חן בעיני. הנה אני אשלהו עמך אל אחך בספר ואתה תשיבה אלי שלום
 כאשר משיבך הוא אל אחך עם אשתך שלום. ויאמר קדקלים עלי אדוני המלך לכבדו ולשאו
 אשה כדבר המלך. ויקומו משם וילכו שניהם יחדיו קדקלים ואלכסנדרוס וקדקלים היה שם
 כי ההולך עמו הוא משנה המלך אלכסנדרוס והיה שמו נודע אליו אנטיגונוס בשם המלך.
 ויהי בב' אב אל דר המלכה אמו ותהוה כל העיר לאמר הנה קדקלים בא עם אשתו נושא
 בשלום. וירלו אמו ואחיו להבקו ולנשקו ולהלל לאלהים בעד שלומה. ויאמר אליהם כבדו ונשקו
 והבקו את האיש כי הוא השיע אותי ואת אחתי מיד האויב. וישאלוהו מי האיש הלזה ומה
 שמו כי הדע. ויענה שמו אנטיגונוס והוא המלך הגדול אלכסנדרוס והוא משנה
 לו. וישאלוהו ואיך הושיעך הוא. ויגד להם המעשה ויספר להם אודות קורותיו. וינשקוהו
 ויחבקוהו ארצו ואמו וישבו עמו לאכול ולשתות בערב. וקדקי הבינה כי הוא אלכסנדרוס
 בגלמו וחדום. ויהי בבקר ותלבש קדקי בגדי מלכות וחביו את אלכסנדרוס החדרה וחדרה
 כתי מאבני זהב ורעפיו וקורותיו זהב. ושם מסות מולות עשיות בזהב כאדרת שער והמה
 מנוקף ויהלום ובהם אורות חנינים משהו ואבנים יקרות סורפוריוס וזורות מרכבות מסוסים
 עם כלי מלחמה וברגלי הסוסים היו אורות אלפנטים עשיות מאבני יקרות ונגדס קדקלים
 עופו וסביבותיהו אליו עם עשר פרוותיהם מזהב ויסעדו עם ציוס האוהו עם בני קדקלים
 ואחיו. ומאחרת לקחה קדקי המלכה את אלכסנדרוס ותראוהו חדרים גדולים בעינים
 מאבני הכן והם האבנים הנקראים איראפוס בלשון יון והגולתם למלאות הפני נושאים
 לשוב. והיה נגה השמש ואורו עובר באבנים אל החדרים. ויאמר לה אלכסנדרוס כל זה היה
 רצוני ליונים ולך לבס מה תעשו אהם בו. ותענהו בחמה היו אלכסנדרוס הסכלת לדבר ותם
 אחם ומה ראו לבס והלא כלכם הסרים מכל טוב. ויהי רשמני כי קראתו בשמו ויחד האש
 חרדה גדולה ויחזק לבו ויאמר אליה. בצרתי המלכה לא אלכסנדרוס עמי כי אם אנטיגונוס
 מלך אלכסנדר ולמה תקראני בשם המלך ותחייב את ראשי למלך. שלא אני מלאכו בשלות
 לפיך עם ספרו ועם בך ועם אשתו ואיך תחשבני לבוגד כי אהבול להקרא בשם המלך.
 ותענהו היו איש ערמה בא אחי ואעידה עדים על דברי ולא תוכל להחמיקם ויבא עמה החדרה
 והראוהו חמנות וזרות חקוקה על לוח תלוי בקיר. ותאמר אליו הלא תכיר כי זו היא חמונתך
 ואחי הוא ולמה תבהל מדברי וכלא אהם הוא המרגין והמרגיש ארץ פרס והודו והמשצית
 מלחמ מדי וכל הגוים. ועתה חיה חממתך וצבורתך כי נסגרת ביד אשה בלא הדג ובלא
 תגית ובלא מלחמה למתן הדע כי לא שלח בחמה גם כי הדע שחם יחשוב דבר ומתה אחר
 אם לא יהיה כמותו ויהחם יותר ממנו. ויקנף אלכסנדרוס על נפשו וימרוק אש שינו
 ויחפז להמית את עצמו ולאחזה. ותאמר אל קדקי המלכה למה תחרוק פיך ומתחשב
 לעשות ואיך חממתך כי העית אותי ואותך שלא תסור ולא יועילך ותשחית נפשך ונשפות עם
 דב. ומת חוכל עשות. אל חירא ואל תחם כי למתן היה עם לבבך לעשות חסד ולהניל את
 נא ואת לבתי נא לא איך ככל פגע רע. הנה צרבתן חן פרוס עלי כדו חסד בני

חסיפון פרק יא יב

והא אלי הנה מקרוב ולו היום במלכותו חני ענה. והתה ידעת כי אחת הכית בתרביץ חתנו פורום מלך הודו ואלו ידע כי אחת הוא אלכסנדרוס יקח נפשך ולא ימות עד מותך. אבל אני לא אגלה סודך לאלים ואקרא את שמך אנטיגונוס לפני בני ולפניו. והלא קדקדי מהחדר עמו אל קדקלים בנה עם אחיו ואל כלתה אשת קדקלים ועמם ברברון חתן מלך הודו. ותאמר אליהם הנה האיש הזה אנטיגונוס יחסון ללכת אל אדוניו והתם ידעתם את הסוד אשר גמלוו די הגיל איהך קדקליס ואת אשתך מוכף האויב מהמוס. ועתה השלי ביקר לנכוד אדוניו המלך אלכסנדרוס מה חאמרו לעשות לו והלא לולי הוא לא הייתי רואה עמי קדקלים ופני אשתו לעולם ומה מחנות חתן לו. ויענה ברברון בנה הקטן גברתי המלכה קדק קדק בכל אשר אמרת אמנם אשתי חסלה להמיתו כי עיני אלכסנדרוס הוא והוא המית את אביה מלך הודו. ותענהו ומה יועיל לכם כי ימות הוא התנחו את מלכו במוחו. ויען קדקלים ואחיו האחרים ויאמרו השליט ישוב אל מלכו לשלום ולא נשלי לך כי אם גמול טוב. ולו ידענו כי אלכסנדרוס הוא נאמר נמיסרו ותפקוס הארץ. ויענהו ברברון לא אבל ימות כי מלאך נכבד הוא בעיני אלכסנדרוס גם כי הוא משנהו וינצל לו בעדו ונקח נקמה ממנו. וקדקלים אמר מי אשר יבקש את נפשו וישלוף חרבו ויעמד וישלוף בו ברברון את חרבו ואלו המלכה עליהם וילכו מלמיה. ותאמר אליהם דומו בני עד אשר יראה בעלתי את חתן עתה ברברון להמית האיש או אם חתן עתה קדקלים לשלמו לשלי. ואם נמיסרו בחפזה מה חועיל לנו עתה אחרי כן. ותקח קדקלי את אלכסנדרוס ותביאהו ההדרה ותאמר לו בסתר הבה נא עתה ודבר הלום כי ראתי כי בעטורך בני ספלים להרוג זה לזה. ויאמר אליה הויאני אליהם ואדברה עמם. ותאמר עשה כהפך. ותוויאהו עליהם ותאמר להם שמעו דברי האיש כי הוא ימסור את אויביכם בידכם ויקיים אמתו ומשבעותיו אשר נשבע קדקלים למלכו ולא נהיה תחאים בעיני אליהם והלם. ויאמרו אליו מה חאמר אחת ויאמר אליהם הנני בידכם הרגוני אם חרצו אונם את חרבוני לא יכר לאדוני כי אחו שרים רבים ונכבדים ממנו ואם יכר לו ועלה עליכם בתרביץ הקשה ויחריב ארצכם. ואם תשלחו לשלום וחתנו לי מחנות אליה לי ואפסחו וביאנו אליכם עד יבא במקום הזה ותראוהו לפניכם רק כי חשמרו את נפשי. וישמעו האנשים את דבריו ויאמיתו בו ויעבדו. ותאמר קדקלי עתה האיש הזה נכונה ובוה נכניע את אויביו ותפקוס הארץ מספרו. ואני עוד אדריכה ואיעלה בעלתי ומה יעשה כי יקרב לבוא אליו עמו והה כי ישלם מעשהו יהיה עתה לבוא מלכותו ונהיה עמו שלום ופקים. ויענהו בניה לאמר גברתו המלכה חאמו הסבה לרצוח בעלתי עשה כמות בעיניך ותביאהו קדקלי המלכה עוד ההדרס ותאמר לו עתה ידעתי כי חכם אתם ישאלים ערך. וחתן לו עטרה משמיר ערכה ב' ככרו זהב ושירון קשקים מאכן אהך הוא חוויאון ומאכן יהלום והוא בגיליאון ומעיל ארגמן מרוקם ברקמה זהב ותשלחו וילך מחתה לשלום. ויבא אל מחנהו עם האנשים אשר הלכו אצלו. ויהי ממחרת וישמו כתר מלכות בראשו וילבישוהו בגדי מלכות וישב על כסאו ויניח אצלו קדקלי אוחו כי ישב על כסא המלכות ויחממו האנשים מאד מאד. ויאמר אליהם גשו נא אלי וישו ויאמר אליהם אני הוא אלכסנדרוס מיקדון המלך על כל הארץ והתם ידעתי כי נקיתי משבעתכם אשר נשבעתי לכם לאמר כי אבי אתם אלכסנדרוס המלך לפני אדוניכם וכבר עשיתי כן והתם לכו לשלום כי נשבעתי לגברתכם לבנותי ארע לכם את כל זה ראייתו ולחון אל לבי אדוני ומלמדי להודיעך בגאמנות כאשר עלי. לעשות כתובה. הקטן בגללות העולם והתפלל בעדי אל ה' אלהי השמים:

פרק שנים עשר ויהי אחרי הקורות האלה וילך אלכסנדר אל א"י הגשים הנקראות חמוס וישלח אליהן ספר לאמר הלא שמעתם כי נחתי אתן כל הממלכות ורצוני לבא עליכן ולהניע אתכן יבדותי כי תתפללו בעד שלימי אל האלהים העליון ואם לא חרצו לעשות כן אהך ואחריב אתן ואת ארצכן ותשיבנה אליו בספר. ואמר הלא שמעת אתם לא ידעת כי גם אנחנו ממוזרות למלחמה ואנחנו יושבות בנהר אמנויקון ויש בחוף הנהר אי גדול ומהלך סביבות האי מהלך שנה חמימה והנהר מסב את האי ואין נדך לעבור אליו כי אם במשעול אחד. ולהנהר הסוא אין ראש להשיבו למקום אחר לבל יבא לסנות אליו. והגשים הנחלות יושבות כלן בחמנוס האי והכפרות על שפה האי במקום עז על סאי ופבילו וסין אתם זכרים כי האנשים יושבים מעבר הנהר עם סאלן והמקרה

יסיפון פרק יב יג

הבקר והס דועים ולא יכלו לבא אלינו כי אם מחי מספר מהם כדענו * וחס כאשר תגמולם
הנשים המניקות את ילדיהן עד היות בני ו' שנים ואז יטורו אליהן בעליהן לבד כי תשלמה
אליהם ספר במנות מלכתו וכאשר חרין הנשים יטורו הזכרים לדרכם * ואך יעלה על לבך
לז על לב זולתך לבא אלינו בחוקה גם כי תשחרר עלינו לאמר גם תחריבנו ותחריב ארצנו *
דע כי אהנו נזח סוסים בכל שנה לעד דת אלהי זיאוים ואלהי פוריוס שלשים יום בכל שנה
והס הם יעזרנו מכל זר ואויב * גם כי אהנו כאשר יבא עלינו זר ואויב ומלך למלחמה
נרצב על סוסים י"ב רבואות בבורות ועשרוך אתו מלחמה וסאר הנשים שומרות את משעול
מצוח האוי ופזילו רודים אז אחרינו רגלים כאשר נהיה בעבר הנהר להביא אלינו
גדה ומזון * ואם ננלח אהנו כמנהגנו וכמשפנו לעס ח עד היום הזה עם כל מי אשר עלה על
לבו לצור עלינו יבא לנו עם ושבת גדול אל כל המלכים אשר ישמעו את שמענו ואם ינלחו אויבינו
אשר לא נהיה עדין זה לא יהיה להם עם ושבת בזה כי אהנו נשים והס אנשי מלחמה ומי יחלל
בגבורה לאמר אני נלחתי אשה * ועתה דע לך כי אהנו הודענוך על כל עניינו ואם תהיה את
שלוטנו אהנו רועים את שלוחך * ואם לאו הכך תמלאו מזמנות נהרים לערוך עמך מלחמה
עד אשר תשבע * ואמנם עם כל זה אהנו הסכמנו לשמור כבודך לעבדך במס כדלצד וסאר
השב לנו השובה בהסכמת עמך והיה זה שלום * ויקרא אלכסנדרוס את הספר ויחלף מאד
ויז לכחוב ספר ולשלוח אליהן לאמר הרביתן לדבר ועתה אם חרזי שאתריב אתכן עמדו
בהרים מזמנות למלחמה * ואם תהפלו רחמים ממנו עכרו הנהר וסבאו אלי ולא ארע לכם
גם שלחו מכן אלי נשים רוכבות על בוס * מלומדות מלחמה ואני אתן שכר לכל אחת מכן
כרזונה כסף או זב * ותשלמה אלינו עוד ספר לאמר אך אם תהיה לי שמענו ועבור הנהר
וזא ודאה את ארצנו ונתן לך מאת ככרים זהב גם נתן לך ח"ק נערות יפות לפגשים ואם
תלנה הן להנשא אל הנשיך אהנו נתן לך אחרות תחתיו * גם נתן לך ק"ך סוסים חזקים
וגבורים כסוסים בועט"ל אשר אבדה ואהנו שמענו את שמענו * ויך אלכסנדרוס ויעבור
אל האוי והוא וירא את הנשים והן יפות והוא מאד ובגדיהן כבגדי היונים ויקח מהן מס
ויהנו לו כאשר נדדו * ומשם ה"ך אל הנהר אלכסנדרוס וימלא מעבר הנהר גוים ובריות משונות
ושם מלא האנשים הנקראים ב"ש"ן ין קוניקסאלים (א) ורשש הם כרששים הכלבים * וימלא
אחרים בלתי ראשים ופיהם ועיניהם בחזיהם ומשם הלך אל ארץ אחרת והארץ היא כח' ק"ב
יס שבעה מילים ובה לשם ומלא עיר אליאום היא עיר השמש ומדת חומת העיר סביבה ק"ב
מילים ומגדלותיה מקוששים מוזב ומלכן יקרה היא חכמיה גדולים * וכל
גדול וכהן הסיכל כושי ובו יעבדו עבודה לשמש ויעבדו ע" אלכסנדרוס את עבודתם ויזבח
זבחים לשמש ויך משם דרך שלש ימים וימלא השך ולא אור ומשם הלך אל מדינת כורש
וקריקסס מ"רי פרס ויקח מאתם בחים רבים וערים מלאים מזהב וכסף ודברים תמודים *
פרק שלשה עשר ויהי אחר הדברים האלה הסיף עוד אלכסנדר לחפש העולם
ויך עד קצות הארץ והמדברים והימים ויעל על רוח לעלות
למרום באויר השמים ולרדת לקרקעית הים הגדול והלך לקצות הארץ והמדברות והימים
ויהס את פניו ויבא בגלה ויעש כן על פי מלאכות נוראות ותכמות נפלאות ככתוב בספר
חילדות אלכסנדרוס וקורותיו אשר תברורו חכמו * מלרים וחכמיה ויכתוב עוד אלכסנדרוס
אגרת וידע את כל זה ללמדו להועיל אהכסו * ויהי אחרי כן חשב בלבו אינסיפרוס שר לבאו
להתיחו במשקה סס המוח בבבל * וירק את המשקה מסס המוח וישמהו בכלי עופרת כי
לחקו לא מלא כלי אשר ישמהו בו ולא ישבר רק כלי עופרת * וינסהו בכלי ברזל ונחשת וכלי
חרס וחכות לא היו כלי אשר לא נבקע מרוב חריפותו * וישלח המשקה ההוא לאחיו אליאום
והוא שר המשקים לאלכסנדרוס * ויהי ביום מ'ומים ויקוף המלך על אליאום שר המשקה
ויכהו בשבט על ראשו * ויששים האיש את המלך בלבו ויטור את השוער ונלחח ממלכת הודו *
עשה המלך אלכסנדר מנחה גדול לכל שריו ויועטי את משחה השוער ונלחח ממלכת הודו *
וער המשקה אשר לו זכר את אשר קלף עליו ואת אשר הכהו על ראשו וישקהו משקה סס
הממת בין וישח המלך את היין ולא הכיר ובעבור שעה אחתו כאב גדול וכבד ובשעה
סתאוס לעק נעקה גדולה כאילו בחן סכהו בלבו ויש ידו על לבו ויז אל ביתו וימח בבבל *
ויזו החכם משנהו ושמו ספולמעאוס והוא ח'מי ויהסוהו וישמיהו על עלות וינחיהו
מלריסם ויקברוהו בציר אלכסנדרוי א"ה בנה על שמו * ושני חיי אלכסנדרוס ל"ב שנה וכן

י"ב

(א) וימלאהו

חסיפון פרק יד טז

יה שנה החחיל להלחם ובהיותו בן כ"ב שנה נלח כ"ב מלכים והכניעם תחתיו . ויבטע חי
 בני הגוים כלם לעבדותו . ויום מולד אלכסנדרוס היה בחדש הנקרא פיתוח בשלשן מאזי
 והוא חודש אייר ברביעי בו ביום רביעי כזכות השמש . ובחדש הזה א ברביעי בו ביום רביעי
 כבוא השמש מז והוא מלא ממכתב נקתיבור אשר היה אביו בלמה את משפט מולדו וא
 נשם היום והשעה והרגע רק את קלו לא הגיד לו אמנם הגיד לו לאמר כי לא ימות מיה
 נחת רוח אבל מיתת בעלה וחפזון ומיתה זרה וכן היה . ויחר דברי אלכסנדרוס המלך החכ
 ובגורותיו וכל אשר עשה הנם כחזוים על ספרי מדי ופרס על ספר ניקולאוס ופיו
 ובסרבוני ועל ספר חולדות אלכסנדר וקורותיו אשר כתבוהו תרפומי מזרים וחכמיה כש
 מים אלכסנדרוס המלך . ויהי מליכותו י"ב שנה כי בן כ"י מלך ובן כ' היה כשמת פוליוסם
 ומליכותו ועיניו רואות אותו ישב על כסא מלטו :

השפר השלישי

פרק ארבעה עשר

ויחי אחרי מות אלכסנדרוס מוקדון ותחלק מלכותו לחלק
 רבים וילך האימפראטורם שר זבאו ראש באיליריא באר
 הוניה בממלכת פפרוס אשר היחה תחת ממשלה אביו ויקראם פפרוס על שמו ויהי עליה
 למלך . ופסולמטאוס משנהו הגדול והוא הנקרא אנטיגנוס גם נקרא אליוס מלך במלח
 ובאלכסנדריא ובבנטוסין ופוליקוס אולימפר מלך בארץ ארס ותחשפט מלכותו עד צבלוג
 מדי ופרס . דוקסן ונקרא שמה עוד רוסאק והוא בת דרויש והיא היחה אשת אלכסנדר
 ושאר הרה בלכתו אל ארץ הודו מלכה על מקדוניה בעלת בראדקיס הזקן אשר היה ב
 לאחותה ותלד דוקסין בת דרויש היא רוסאק אשת אלכסנדרוס בן ויקראו את שמו המקדון
 אלכסנדרוס על שם אביו המה . וימת פסולמטאוס אולטוס גם נקרא אנטיגנוס וימלך חתי
 דימטטריאוס פוליאוקריסוס וילכוד את עיר שומרון . וימת דימטטריאוס ויקבר בע
 דימטטריאה אשר בנה על שמו בארץ אדום וימלך תחתיו איספולימיא הנקרא פיליאדלפ
 בן פסולמטאוס אולטוס ל"ח שנה והוא בנה את מגדל פחרון אשר במל אלכסנדרוס וא
 יבאו בו עד היום נפלא חכי בו מראה יכירו בה כל איהו אי איהו הזואה ממרחק לג
 אמן והוא המגדל אשר החחיל אלכסנדרוס לבנותו ואחריו פסולמטאוס אביו ולא השלימו
 והמגדל היה א נבנה על פי חכמת הקסם ומודד כמות הככבים ויחננו בו המצניע ויה
 בו ארוחת הנמות נוראים והוא הביא תהלה את ספרי יהודי מארץ איליריא ששם עליו שם
 רבם לשון וישם אותם בארצות באלכסנדר את ויבקש להעתיקם ולהרנמם מלשון עברית
 לשון יוניה ובימיו יאלו היהודים אשר במלח הפנים וישקמו מעול שלום ויורו וזו שלחם
 אל ירושלים ויקח משם את אלעזר הכהן החכם שמעון הכהן וישח לו את כל ספרי היהוד
 מלשון יהודית אל לשון יונית . וימת הוא וימלך תחתיו אימפראטור והוא קיסר על ר
 ועל מזרים ועל ירושלים ועל מקדוניה ועל צבל ומדי ופרס :

פרק חמשה עשר

בשנת ס' לאימפראטור הכניעו הרומיים את קאלאגריאל ויק
 את מדינת מעסילא וזה גלות רביעית למעסילא ובשנה ה
 הכניע אילרטוס חפפים את איסקליאה תחת הרומים ובימים ההם היה ארסעאמטלים תת
 ברומי ויען לעשות זוזי נחוש ברומי כי מחלה לא היו נושאין וטחנין ברומי עד ערך גרו
 פערים כי אם ברוי כסף ובמשבע כסף ובשנת קכ"ד לאימפראטור נלחמו הרומיים בסרקיס
 וילכדוהו ובשנה הריא בלו גויי קרקברונין על הרומיים בסקילאה מארץ קרבנוניה ה
 במלכות אסיריקא וילחמו עמוס וילחמו הרומיים . ובשנה הריא המלך אימפראטור קו
 את אמריס במזרים וימלך עליה כ"ח שנים וזו בנה יקודיתון את נקדוניהה היא . ה
 כנדולה וזו היחה הימים הקפן מלך אסיים את עם אסינק ויבנה את עיר קרפגינס ה
 בנהר אריגינסון במלכות אימפראטור קיסר רומי :

ובשנת קכ"ד לאימפראטור עלדתי אני יוסף הכהן בן גוריון הכהן ואחיה יוסף הכהן
 והיפוס היהודי אשר הסיפיר עליו בשנים כן כחז בספר מלחמות ה' והוא הכ
 בשני מהה הספר ובחלק הריא והוא הספר הששי הראה עוד עדותי על זה נאמנה . וינו
 הסם כרנו הרומיים לרבעה רבוא גאלאק אים ובשנה הריא סיה יפועת בן פירק שר וגדול